

propostes, perquè no l'he vist fer-ne cap ni una en esta tribuna. El Partit Popular hui ha vingut a queixar-se de la pobraza sense proporcionar ni tan sols una eixida, una iniciativa, una proposta que puga ajudar esta consellera a millorar el seu treball, ni una, senyora Bastidas, ni una. (Aplaudiments)

Clar, i és que, al final, una s'ha d'enfadat perquè, clar, si vostés, que no són capaços, en el pitjor moment econòmic dels últims anys, de fer una proposta per a ajudar les famílies que, amb el discurs demagòtic populista, sí que fan, però, després, de forment ni un gra, si vostés és el que ve a partir del maig del 2023, agafem-nos la cartera, senyories. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Aitana Mas Mas, sobre la política general en matèria d'igualtat i política social que durà a terme fins al final de legislatura, que formula la diputada María Quiles Bailén, del Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 53.880, BOCV número 244)

El senyor president:

Continuarem amb l'últim punt de l'ordre del dia: interpellació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre la política general en matèria d'igualtat i política social, que formula la il·lustre diputada María Quiles.

Quan vosté vulga, senyoria.

La senyora Quiles Bailén:

Gracias, presidente.

Señora Mas, según un informe del Consejo General del Poder Judicial, la Comunidad Valenciana ha registrado casi un 30% más de denuncias por violencia de género. Y yo sé que ustedes me van a decir, porque es su discurso, que eso es fantástico, que significa que las mujeres han denunciado más.

Señora Mas, hubiera sido fantástico si el pasado domingo no hubiera muerto asesinada otra mujer en nuestra comunidad y no hubiese sido un problema. Señora Mas, hubiera sido fantástico si no fuera porque, además de esa denuncia, las cifras de violencia de género han subido más de un 22% en nuestra comunidad.

Señora Mas, lo que sería fantástico sería que no hubiese víctimas, porque la valenciana es ya la tercera comunidad con la tasa más alta de violencia de género por cada diez mil mujeres en todo el país. Y yo le pregunto: ¿qué planes tiene

usted para que nuestra comunidad deje de encabezar, por una vez, este doloroso y vergonzoso ranking, señora Mas?

Y mire que, cuando la nombraron, yo de verdad tenía muchas esperanzas y sabía que, aunque a pesar de que quedaba menos de un año de legislatura, pensaba que usted haría algo. Pero, cuando lo que primero hizo fue reivindicar el legado de la señora Oltra, pues, nos pareció lamentable. Lamentable sus palabras de halago hacia una presidenta imputada por un tema, nada más y nada menos, de ocultación de un abuso a una menor y lamentable también que aún mantenga parte de su equipo que, presuntamente, lo hizo posible –dos de ellos imputados, por cierto.

Y, después de reivindicar ese legado, lo que es cierto es que, hasta la fecha, no hemos visto mejoría en los asuntos que atañen a su conselleria y, por desgracia, ya hay sectores sociales que la denominan a usted la consellera ausente. Vamos por partes.

En pobreza, ya lo ha dicho la señora Bastidas, un desastre. La población valenciana en riesgo de pobreza y exclusión social supera el 25%, según datos de AROPE, y casi cuatro puntos más por encima de la media española. Somos la quinta comunidad autónoma con las mayores tasas de pobreza. ¿Qué vamos a hacer, señora Mas?

Y lo que hay detrás, por desgracia, son personas. Y es que lo que ha dejado su gestión son auténticos dramas. Save the Children ha alertado que en nuestra comunidad hay más de trescientos treinta y siete mil niños que se encuentran en riesgo de pobreza o exclusión social, lo que supone que casi el 38% de la población menor de dieciocho años están en esta situación, tres puntos más que el año anterior. ¿Qué va a hacer, señora Mas? ¿O se lo tengo que preguntar al Partido Popular? No lo sé.

Y es que, señoría, los datos siguen empeorando por efectos de la crisis económica y social derivada de la covid. Es que, en un año, hay 26.000 menores más en esta penosa situación que el anterior. Es que uno de cada diez valencianos no llega a final de mes. Es que la Comunidad Valenciana, de nuevo, por encima del dato medio estatal. Es que los hogares valencianos en carencia material severa se han disparado un 10%. ¿Qué va a hacer, señora Mas? ¿Seguir subiendo el presupuesto de la renta valenciana de inclusión? Que no es que me parezca mal –y lo digo en serio–, pero ¿hay alguna medida prevista para bajar estos índices? ¿Alguna vez piensan ustedes en dar la caña en lugar de dar continuamente el pez? Porque, obviamente, con estos números está claro que sus políticas no están funcionando.

Y no hay que ser muy listo para saber lo que se nos viene encima. Y lo que se nos viene encima es un invierno absolutamente catastrófico, con una inflación disparada, que va a aumentar las dificultades en las familias más desfavorecidas.

Señora Mas, que los bancos de alimentos se están quedando sin existencias, esos que sí están al pie de la calle, esos que actúan los primeros, señora Mas, esos que sí se preocupan por los más desfavorecidos, esos que reciben de este Consell y de este ayuntamiento cero patatero, esos que aquí en València están ellos solos ayudando a más de cinco mil quinientas familias... Pero, vamos, si su única medida estrella para luchar contra eso, ya lo ha dicho, es la Renta valenciana

de inclusión, esa que iba a salvarnos de todos los males, pues... Tiene usted a la gente esperando a veces casi dos años a que se resuelva, cuando el plazo legal son seis meses. Es que este mismo mes vimos la noticia de que un retraso de trece meses en esa Renta Valenciana de Inclusión deja a una mujer víctima de violencia de género, con tres menores a cargo, desasistida. Pues menos mal que venían a salvar personas.

Señora Mas, es que un total de 4.111 personas han fallecido durante el 2021 en la Comunidad Valenciana sin ver tampoco resueltas sus ayudas a la ley de dependencia, son 11 personas al día las que han muerto en esta comunidad. Es que, señora Mas, están esperando de media 411 días, fue el tiempo medio en el 2021 para la tramitación de un expediente de dependencia. Casi catorce meses, señora Mas, es lo que espera un dependiente en esta comunidad para que se resuelva su expediente. Pero es que encima ahora viene lo mejor, que es que luego resuelven y a casi el doce por cien de las personas a las que les reconocen el grado de dependencia no reciben de manera efectiva ni la prestación, ni los cuidados, ni las atenciones correspondientes.

Y yo no paro de preguntarme a quién venían a rescatar ustedes. ¿Qué van a hacer para agilizar la tramitación de los expedientes en dependencia y la Renta valenciana de inclusión, señora Mas? Quizá alguien tendría que ponerse manos a la obra, porque no entendemos cómo se ha venido gestionando una conselleria que, desde el 2015, ha prácticamente triplicado su presupuesto. Con lo cual, obviamente, no es problema de dinero, sino es problema de gestión.

Parece que en este gobierno, desde que ustedes gobiernan, la única vida que ha mejorado en Valencia ha sido la de los tuyos, porque desde luego la pobreza no. Que, obviamente, para altos cargos y asesores no ha faltado, efectivamente, yo tengo puesto que 15 -alguno de ellos imputados-, por cierto. Y yo me pregunto: ¿dónde quedaron esos dos asesores con los que su predecesora decía que iba a contar mientras estaban en la oposición? Pues imagino que donde han quedado sus famosas políticas de igualdad, debajo de la alfombra o de la moqueta de sus palacetes, señora Mas.

Y hemos hablado de violencia de género, de dependencia, de Renta valenciana de inclusión... Voy a hablar de nuestros mayores, que ya es de traca. Seguimos a la cola de España en plazas de residencia por habitantes. Eso sí, ustedes, como siempre, no paran de anunciar; la residencia, por ejemplo, de Sant Mateu, que llevan seis años anunciándola y ahora han licitado las obras, veremos a ver. ¿Qué van a hacer, señora Mas, para aumentar esas plazas? Y no me diga ahora a continuación que el plan Convivint, que hasta ahora, después de anunciar a bombo y platillo esas 6.600 plazas nuevas..., por cierto, 6.600 y necesitamos 23.000. El año pasado llevaban ustedes creadas 448; estoy esperando una respuesta, que me digan cuántas han creado este año, porque a ritmo de 448 al año necesitamos 14 años para llegar a esas 6.600 plazas, señora Mas. Para llegar a las 23.000 que hacen falta, necesitamos aproximadamente unos cincuenta años. Tampoco es que tengamos prisa, señora Mas.

Y ya finalizo. ¿Qué van a hacer ustedes con el decreto de tipologías de servicios sociales? ¿Va a enmendar los errores de su predecesora? ¿Va a escuchar por una vez? Sabe que es

un decreto inasumible, sabe que no cuenta con una memoria económica detrás y que aplicarlo puede suponer hasta 1.050 euros más al mes por plaza. ¿Quién lo va a pagar eso, señora Mas? ¿Cómo vamos a hacer para no perder las 10.000 plazas de las que ya tenemos actualmente si se aplica ese decreto? ¿Lo van a paralizar cuando haya consenso? ¿Verdad que no? ¿Verdad que no lo van a paralizar? Yo le digo, de verdad, que entendemos que hay que ordenar el sistema, pero primero lo que pedimos es que haya consenso, que no suponga una pérdida de plazas, señora Mas, que nos garantice que no va a suponer ningún coste extra para los usuarios ni las inversiones.

Le pedimos que atraiga, finalmente, inversiones en servicios sociales, que esta comunidad debe convertirse...

El senyor president:

Moltes gràcies...

La senyora Quiles Bailén:

...-termino, termino- en un lugar atractivo para invertir, para generar riqueza. Y alguien tiene que construir esas plazas, que ustedes han demostrado que son incapaces de hacer durante ocho años.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell.

Quan vosté vulga, senyoria.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Sí, gràcies, president.

Mire, señora Quiles, sap el que és combatre la pobresa? Les taxes d'atur, per exemple, que tenim ara mateixa. Les taxes d'atur. Vosté em deia: «¿Qué van a hacer más allá de la Renta valenciana de inclusión?» Doncs ho estem fent conjuntament amb el govern, señora Quiles. Mire, en 2015..., 2015, no li pose el 2013, on el atur era del 28%, pràcticament del 29%, li pose el 2015, del 23%. Sap quin és l'atur d'ara en la Comunitat Valenciana? Un 12,81%, señora Quiles. Eixa és la lluita contra la pobresa d'este Consell, señora Quiles. (Aplaudiments)

És la lluita contra la pobresa d'agafar les dades d'un anterior govern, que sé que no és el seu, però d'un anterior govern que fa polítiques com les que l'agrada al seu partit, que en compte d'enfrontar una crisi econòmica com la que vam

patir en el 2008, va decidir que es tancava el govern, que tot el món s'apanyara en sa casa i que pujaren les xifres d'atur, que s'apretaren el cinturó i que l'administració no anava a estar al costat de les famílies. I ara hem fet tot el contrari, senyora Quiles. En un altre moment de crisi econòmica, provocada per la pandèmia; ara, en una crisi energètica, amb una inflació i possible recessió que podem tindre els propers mesos, este govern no només està combatent la pobresa amb polítiques socials, també està combatent-la amb polítiques econòmiques, senyora Quiles.

I, mire, per algunes qüestions que comentava vosté. De violència de gènere la veritat és que m'ha sorprès, perquè ha volgut insinuar, supose que no serà aixina, però que este govern és responsable de la víctima que hi va haver diumenge. Pràcticament ha volgut dir això, jo sé que no, però crec que hem de ser també rigoroses en les nostres interpretacions. Esta conselleria està treballant de la mà, conjuntament amb les universitats, a través de convenis, per aprofundir en eixes polítiques o mesures que poden ajudar estes dones.

Però també no ens hem de quedar en la part acadèmica, hem d'anar al dia a dia, a ajudar-les a peu de carrer, i això són els centres Dona que tenim també en les distintes ciutats més importants de la nostra comunitat. Centres Dona, que la convida que algun dia visite algun d'ells amb mi, si no ho ha fet ja, i que veja com s'atén una dona en situació de violència de gènere de manera integral, integral. A ella i a les seues filles i els seus fills, ajudant-la només tocar la porta, vint-i-quatre hores, senyora Quiles. Això, tindre eixe edifici, eixe sistema de referència, és el que va fer la meua predecessora, tant que vosté critica en les seues argumentacions.

I, mire, vaig a reivindicar el treball d'un equip que he mantingut, evidentment que sí, però que s'ha deixat la pell, en huit anys pràcticament que portem, per a fer que eixes dades que he ensenyat abans, que eixes taxes de pobresa, que hui passem de 1.200 persones sense llar a 650, quan arreu de l'estat espanyol estan incrementant-se eixe número de persones sense llar, siguen una realitat, eixes baixades siguen una realitat. Hui, a la nostra comunitat, n'hi ha gent pobra, és veritat. Hi ha una situació econòmica complexa i estan incrementant-se, sí, però les persones sense llar, les persones sense cap tipus de recursos, s'han disminuït a més de la meitat. Eixa és la realitat que ha provocat esta part de la bancada d'este hemicicle, senyora Quiles.

I, per tant, crec que quan vosté parla de «dar la caña y no dar el pez directamente», doncs evidentment és el que li comentava jo amb les dades de l'atur. Perquè això és un treball d'equip, és un treball de poder assistir de manera directa aquelles persones o famílies que ho necessiten en un moment de vulnerabilitat extrema, de donar-los eixa ajuda i, al mateix temps, igual que li he dit a la senyora Bastidas, amb una Renda valenciana d'inclusió, amb un itinerari també laboral, perquè puguen tindre una ajuda en un moment, com deia, de vulnerabilitat i, al mateix temps, tornar a inserir-se en el món laboral. Aquí a alguns els agrada parlar de «las paguitas», però aquí no es fa això. Aquí el que s'està fent és una atenció transversal, en un moment d'ajuda, de necessitat, estar al costat d'eixes famílies i, al mateix temps, anar recorrent pas a pas tot el camí que necessiten recórrer per a

poder tindre un futur pel seu compte, senyora Quiles. Aquí no s'està improvisant, s'està ajudant de manera, com deia, transversal a tot el món que ho necessita.

I evidentment que el nostre sistema ha de millorar i ha de ser més àgil, i ha de ser molt més ràpid, per descomptat, però s'estan fent esforços inhumans, com li deia. Estic farta d'anar estes setmanes enrere a ajuntaments que han multiplicat els seus equips base per deu, per dèsets, per vint. Això és el que està passant. Hem generat una xarxa de serveis socials arrelats al territori, que és a on la gent els necessita, al costat de sa casa, on puga anar a tocar la porta, ho he dit abans. I això és el que hem generat, intentar que la burocràcia siga la mínima possible i, al mateix temps, garantint un accés directe a eixos recursos, senyora Quiles. I això, el dia, si és que arriba, que vosté forme part del govern, se'n-adonarà que no és tan fàcil, senyora Quiles. No és dir: «Vengo aquí, planto esto y ya está». No, és molt de treball, de moltes persones, que estan cada dia en la conselleria deixant-se la pell, persones funcionàries i també persones polítiques, senyora Quiles.

I, és més, li preguntaria..., perquè nosaltres hem intentat i estem intentant millorar, com deia, eixa agilitat, amb qüestions informàtiques, també amb converses constants amb ajuntaments, a vore de quina manera podem millorar... Però a mi vosté ha dit una frase que m'ha preocupat, i és que m'ha paregut entendre que li pareix malament que pugem el pressupost en Renda valenciana d'inclusió. Jo crec que hem de ser conscients que una cosa és que no siga l'única política i altra cosa és que siga ara mateixa un element imprescindible, com li he dit abans a l'altra diputada, per a més de setanta mil persones beneficiàries.

I, després, el decret de tipologies. Crec que no hi haurà un decret en este govern més parlat, més debatut i més consensuat. És un decret que porta mesos i mesos només en el tràmit d'audiència pública, per dir-ho aixina, amb tots els sectors, amb tots. S'ha parlat amb tot el món, per a millorar ràtios, per a millorar condicions laborals, per a tot, senyora Quiles. No podem parlar ja més, no pot haver-hi ja més debat. No el reclame el debat..., o siga, vosté el que em pot dir és: «Hágale caso a la patronal en todo lo que diga». Doncs vosté ve aquí, em diu això i ja està, però no em diga que no s'ha debatut i que no s'haja, diguem, argumentat per què sí o per què no en algunes qüestions.

Per tant, queda molt per fer i molt per millorar? Evidentment que sí, però este govern i esta consellera estan treballant de valent per a no deixar ningú enrere, senyora Quiles.
(Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Concretarem la interpellació. Té la paraula la il·lustre diputada Maria Quiles.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Quiles Bailén:

Gracias, presidente.

Señora Mas, empiezo por donde usted ha acabado, con el tema del decreto de tipologías, que ustedes han dado participación a todo el mundo... Si ustedes, participar, dejan hablar a todo el mundo; lo que no les escuchan nunca, ni les hacen caso a ningún sector, ni a nadie que no sea de los suyos. Ese es el problema, no que no participen, es que no les escuchan.

Y, señora Mas, quiero hacer también mención a un problema estructural del que ningún gobierno ha tomado cartas en el asunto. Y es que igual a usted no le preocupa, pero a mí y a mi grupo bastante, y es que los jóvenes valencianos prefieren en esta comunidad tener perros antes que hijos. Yo creo que tenemos una población tremadamente envejecida, más del 21% de la población en la Comunidad Valenciana tiene sesenta y cinco años o más, tres puntos más que hace diez años; cada vez nacen menos niños en nuestra comunidad, el índice de fecundidad es de 1,2 y desde 1982 que no llegamos a la tasa de reposición. Se debe, obviamente, a muchos factores, pero en parte, en una gran parte, a la falta de medidas de conciliación y priorización por parte de ambos progenitores de su vida profesional respecto a la personal.

Obviamente, sus políticas no han ofrecido posibilidades reales de conciliación, no están ofreciendo incentivos. Estamos fracasando, señora Mas, y ese fracaso nos costará a todos caro en un futuro. ¿Tiene previsto algún plan de choque concreto para fomentar la natalidad? Porque aquí todo son comisiones y buenas intenciones, pero no se concretan en políticas. Porque está el patio en los jóvenes como para plantearse formar una familia, porque usted hablaba del paro, pero la situación de desempleo juvenil, las cifras son devastadoras, señora Mas. 28% de jóvenes menores de veinticinco años están desempleados, un tercio de los jóvenes de esta comunidad están en riesgo de pobreza o exclusión social... Para la inmensa mayoría de los jóvenes, emanciparse es una auténtica utopía, no digamos adquirir una vivienda o formar una familia. Es urgentísimo llegar a un pacto por la juventud, señora Mas. Tenemos que analizar el presente de los jóvenes y que dé soluciones a futuro.

Y no puedo finalizar sin hacer mención al mayor bochorno que hemos vivido en la historia política reciente de esta comunidad, y son las políticas llevadas a cabo en los centros de menores. Mire, precisamente ayer tuvimos comisión de política social. Usted dice..., le decía al PP que no presentan propuestas. Pues ellos presentan igual que nosotros, presentamos PNL que no aprueban ninguna, jamás. Eso es lo que hacen ustedes con las propuestas de la oposición.

Y le decía esto porque en la comisión de política social presentamos una PNL en la que pedíamos –fíjense la locura– que se mejoren las inversiones y el equipamiento en los centros de menores para mejorar su seguridad, que haya más control, que se incrementen las plazas que es necesario, que se les pague la deuda contraída de 16 millones de euros, y ustedes ¿qué votaron a nuestra propuesta para mejorar la situación de los mayores? Votaron «no», así, en mayúscula y en bloque.

Pero vamos, que no me sorprende después de haber vivido

en esta comunidad el escándalo más bochornoso en menores que se recuerda y que ustedes miraron hacia el otro lado y siguen mirando hacia el otro lado. Y, si no, solo hay que recordar el discurso que dio el señor Puig en el mes de septiembre del estado de la comunidad, donde no dedicó ni un minuto de un discurso de casi dos horas para hablar de la situación de los menores en esta comunidad. Cero minutos. Eso es lo que le importan a ustedes los menores en esta comunidad, los minutos que dedicó el señor Puig a hablar de ellos. Cero, señora Mas.

¿De verdad, de verdad no piensan, como ha pedido mi grupo, que evaluar, revisar los protocolos aplicados en los centros de menores tutelados, ver qué es lo que ha fallado obviamente no sería bueno?, ¿de verdad? ¿De verdad piensa que aumentar inspecciones, consolidar el personal, mejorar las instalaciones y la atención a aumentar las inspecciones no sería bueno, señora Mas?

Es que mire, podría seguir con un sinfín de temas que tienen también que ver con la gestión de esta conselleria y por los que su predecesora, la señora Oltra, pues tendría que haberse ido muchísimo antes que sus compañeros del PSOE la dejaran caer.

Señora Mas, ya han pasado los 100 días de gracia. Teníamos fe en usted, pero también es verdad que para hacerlo un poco mejor que la señora Oltra no había que sudar mucho. Y de verdad, entiendo que están todos ustedes en modo elecciones, pero es que ahora usted es la consellera de los débiles, de los maltratados, de los vulnerables, de los mayores y, sobre todo, de los menores. Solo espero, señora Mas, que no se la recuerde porque su única acción ha sido destituir a la consellera de agricultura, que no creo que eso mejore mucho la vida de los valencianos en el aspecto social, al menos.

Muchísimas gracias.

El senyor president:

Gràcies, senyoria.

I amb la contestació de la vicepresidenta del Consell finalitzaríem este punt i el treball de hui dimecres.

Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, president.

Mire, en l'àmbit del suport a les famílies, en l'anterior legislatura, començarem el canvi cap als títols digitals de famílies nombroses i també monoparentals, i amb això aconseguirem la celeritat en la tramitació i més eficiència en les funcions. I estem parlant de prop de cent mil títols tramitats.

També en este any continuarem amb un dels plans que crec que són més importants a l'hora d'eixa conciliació, de la qual vosté parlava, que és el pla Coresponsables, un pla al qual

han sol·licitat adherir-se ja pràcticament la meitat dels municipis de les localitats valencianes i, com li recordava abans també a la portaveu del Grup Popular, en molts d'estos ajuntaments governen vostés, senyoria, i estic segura que li contem les bondats, segur, d'este pla al qual s'han acollit, igual que en els contractes programa que li estava anomenant abans.

Mire, en el marc d'eixa pla Coresponsables, d'eixa conciliació familiar, que, com deia, segur que coneix a través dels seus regidors i regidores o alcaldes i alcaldesses, s'estan finançant projectes per al desenvolupament d'actuacions orientades a facilitar eixa conciliació de les famílies amb fills i filles menors de catorze anys mitjançant la creació de borses de cures professionals, la creació d'ocupació de qualitat en el sector de les cures i la posada en marxa d'un sistema d'acreditació de competències professionals adquirides a través de l'experiència. El 2023 s'inclourà el finançament de projectes del pla Coresponsables en els plans de formació de coresponsabilitat i cures destinats als homes també per fomentar la seu sensibilització en este món.

I mire, també a més desenvoluparem mesures que, encara que puguen paréixer massa transversals, també van en favor d'eixa conciliació. I és des de l'òptica de la coresponsabilitat, donant suport a empreses i entitats que aposten, per exemple, per la jornada laboral de 32 hores sense reducció salarial.

I, mire, parlava vosté de la joventut, i ens ha tirat en cara que tenim pràcticament un 25% de percentatge, un 25% de joves en atur, però és que no ha comptat d'on venim o d'on veníem. No ha comptat que l'atur juvenil en esta Comunitat Valenciana venia de més d'un 45%, senyora Quiles. Crec que això li pot fer una idea dels esforços ingents que fa este govern cada dia perquè la gent jove tinga un futur, i li ho diu una persona que ha estat atrapada també entre dos crisis i que ha acabat una carrera en un món laboral que no existia, no et volien ni per a fer pràctiques en una empresa gratuïtes, ni per això, senyora Quiles. I eixa reducció d'atur, és una realitat i alguna cosa tindran a vore, dic jo, sospitosament les polítiques que està fent el govern del Botànic.

Però mire, en l'any que ve, ja que vosté preguntava per quina és l'estrategia d'esta conselleria, també anem a començar a treballar en les tasques de diagnòstic per a elaborar la nova estratègia valenciana de la joventut per al període 2024-2028.

Estem avançant també en la substitució de l'actual carnet jove de l'Ivaj, del nou carnet jove de la Generalitat, que mantenim tots els avantatges actuals, unificarà també l'accés a totes les polítiques per a joves i estarà disponible de manera gratuïta -això ho voran vostés en la llei d'acompanyament que els arribarà a les Corts pròximament- per a persones des dels dotze anys i, a més, s'habilitarà com a certificat digital per a la gent jove.

I mire, en el decret de tipologies, per a ajudar-la, que jo l'altre dia rebia en el meu despatx els sindicats i precisament, eixos sindicats, el que em deien era: per favor, per favor, per favor, hem estat en taules de més de vint persones en la seua conselleria en els últims mesos, treballant dia rere dia amb muntanyes de papers aixina. Tot el sector, els sindicats, les patronals, etcètera, etcètera, hem tingut més de mil

sis-centes al·legacions a eixe decret, que és aixina, senyora Quiles, no és casualitat, i el que ens van dir és: per favor, aproveu-lo, perquè no hi ha unanimitat, ni hi ha una disposició a l'acord, el consens. I això vol dir que no tot el món estarà content, però que tot el món té clares i compartixen les bases d'eixe decret, senyora Quiles. Tres anys de treball que han de culminar, com deia este hivern.

I, per últim, en els centres de menors vosté no ens podrà dir que no hi ha hagut una atenció especial. Vam començar per crear la mateixa direcció general, senyora Quiles, i posar ordre en el caos que hi havia per part de l'erència del govern anterior. I en la inspecció, que vosté reclama un augment de les inspeccions, només li vaig a dir una dada, i la sap vosté de sobra, i és que hem passat de 7 professionals inspectors en 2015 a 35, en 40 places, o siga quatre vegades més que hi havia en el 2015, senyora Quiles.

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, i amb estes últimes paraules, finalitzem este punt, ens tornarem a reunir demà a les deu del matí. Se suspén la sessió.

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 15 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Aguirre Larrauri, José Luis
Àlvaro Cerezo, Mònica
Angulo Luna, Xelo
Arques Cortés, Vicent
Arquillos Cruz, Luis
Barberà Cabrera, Ferran
Barceló Chico, Ana
Barrachina Ros, Miguel
Bastidas Bono, Elena María
Bellver Casaña, Jorge
Besalduch Besalduch, Ana
Blanch Marín, Ernest
Blanes León, Estefania
Caballero Hueso, Mercedes
Caballero Montañés, Juan Carlos
Calvo Alfonso, David
Carrasco Torres, Felipe Javier
Castelló Cervera, Trini
Castelló Sáez, Alfredo
Catalá Verdet, María José
Cerdán Martínez, Ana María
Chulvi Español, José
Del Pozo Querol, Eduardo
Díaz González, Elisa
Escrig Monzó, Sabina
Esteve Aparicio, Carles
Fernández García, Vicente
Ferrer Matviejchuc, Graciela Noemí